

DANI BLANCO

Mikel Irizar

TOPAGUNEKO PRESIDENTEA ♦

Euskaltzaletasuna metatu

BERNARDO ATXAGA idazleen Olinpora igo berritan, lagun euskaltzale batek harekiko kritika zorrotza luzatu zidan. Kritika ideologikoa zen, lagunak kutsadura arriskutsua ikusten baitzuen Atxagaren pentsamoldean. Baina, hor gelditu gabe, zalantzan jarri zuen idazlearen euskaltzaletasuna benetakoa ote zen edota bere ekarpena euskarari mesedegarri izango ote zitzaien. Eta nik, nire artean: “Bernardo Atxaga ere kanpoan utzita, norekin egingo du euskarak aurrera?”.

Kontu zaharra da, baina ordutik gaurdaino askotan –gehiegitan– ikusi dut nola euskaltzaletasuna lotzen zaion pentsamolde jakin bati eta bestelakoei ukatzen zaien “benetako” euskaltzale izaera. Eta hau izan zitekeen, beste barik, setakeriaren enegarren adibidea; baina gaia oso da larria, zer kasu honetan setakeriak barru-barrutik ahultzen du euskararen aldeko herri mugimendua.

Euskarak ezinbestean behar du aldekotasuna sendotzea eta metatzea, gutxiegi gara euskaldunak –eta gutxiago euskaltzaleak– behar bezain eraginkorrak izateko. Are ahulago elkarri uko egiten badiogu. Politika instituzionalen bidez egoera eraldatzeko beharrezkoa da gizartean sortzea politika horien aldeko masa kritikoa, aurkakoak antolatuta ere ez daitezen gehiengoa izan.

Euskararen etsai behar luke soilik euskararen erabilera edo garapena espresuki galarazten duenak

Eta hori ahalbidetzeko zoru komunak eraiki behar dira. Baina argi izanda zoru komunak zabalak izan daitezkeela bakarrik oso oinarrizko ideien inguruan. Edukian xehetasunak gehitu ahala, kideak galduen dira. Zoruak behean daude, goikoak sabaia dira.

Horregatik, eta oinarria joanda, euskararen etsai behar luke soilik euskararen erabilera edo garapena espresuki galarazten duenak. Beste guztiak, baita euskararekiko pasibo edo axolagabe direnak ere, izan daitezke zoru komun baten partaide, euskararekin batera helburu jartzen bazaie bizikidetza, berdintasuna, erantzukizuna edota errespetua.

Landa lanek erakusten dute gutxi gorabehera hiritarren heren bat garelako euskaldunak, eta beste heren bat dagoela nolabait euskararen alde. Euskaltzaleon lana da, lehenik eta

behin, urrats bat atzera egitea bakoitzaren ideologia politikoan euskaltzale guztiakin dugun interes komunaren inguruan biltzeko, eta gero horren gainean gure arteko lankidetzak sendotzea eta ugaltzea.

Eta horrekin batera, axolagabeak alde jartzea, eta alde daudenak zale bihurtzea, eta euskaltzaleak are gehiago aktibatzea... Meta horren gainetik bistaratuko dugu normalizazioaren itsasoa. ■

DANI BLANCO

Itxaro Borda

IDAZLEA

Aspe

ASPE ibarrak *ghost valley* irudipen zerbait daukala onartzekoa dut, naharrez, asunez eta herdoilaz azpatu bide ertzeko etxeak errautsez perdukatuak eta salgai ikusten ditudanean. Somporteko lurpekoa zulatu zen duela hogeitaz haranarentzat etorkizun ekonomiko zoriontsua iragartzen zuten politika gizonen zuzendaritzapean. Escoteko zintzurretik hara kamioiek, lerroan eta abiadura handian, zeharkatzen dituzte Sarrantza, Cete-Eygun eta Urdoze. Noski, Jean Lassalle diputatua Lourdiosen bizi da, monoxido karbonikoz pozoitu zikinkeria horretarik urrun beraz!

Eyguneko geltoki abandonatura itzuli den Petetin apatxea argi zegoen behintzat: ez dute, autoek zein trenbideek, herrialde bihirik sekula dinamizatu. Argumentu falaziosoa da erabat. Aurkaria, ibarraren antzera, suntsitu zuten. Kotxe sainduaren izenean sakrifikatu da Aspe gurbila, iluna, ederra, aberatsa, irekia, oinezkoen paradisu! Eta jakina, Lassallek boterean darrai, neurri handi batean barnealdeko euskaldun abertzaleei esker, Maitia ez aukeratuz Inchausperen mutila pasatzen utzi zutelako.

Aspeko haurrideek barkatzen ez digutena oraino. ■

